cum operibus ꝯprobata. ꝙ dicit
iacobi. Fides ſine operib⁹ mortua
eſt. Et ſicut portať in ſiniſtra ma
nu in digito iuxta minimū digitū
ꝙ ibi eſt vena q̄ tangit cor: ita de
bet ꝓcedere fides de bono corde vt ta
lis puella deo deſponſata toto cor
de fidē ſeruet. Vn̄ canit clauſtral'
deſponſata dn̄o toto corde. Ipſi ſū
deſponſata cui angeli ſuiunt. cu
ius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirā
tur. Hec aūt puella deo ſic deſpon
ſata nō erit ſola: ſed dȝ hr̄e q̄tuor
v̉tutes q̄ſi q̄tuor pediſſeq̄s. Quaȝ
prima dȝ eſſe pudicicia. Iero⁹.
Pudicicia dȝ eſſe v̉tus virginem
dei vbiqȝ ſeq̄ns. Scd̄a debet eē car
nis domitatio Ambro. Cibus per
timorē. potus abſtinentie carnē
tuā domitat. Tercia debet eſſe cō
ſtantia. Nā puella dīna pulchra
patriarche filia voluit hinc ⁊ inde
currere ⁊ videre vana: ideo fuit ra
pta ⁊ ꝑdidit virginitatē. Quarta
debet eē prudētia: vt oēs ſuos ſen
ſus cuſtodiat vtȝ in euāg̉. Math
Quinqȝ prudētes virgines vigila
bant. ideo cū xp̄o regnū intrabāt
Sȝ. v. dormiebāt: ⁊ ideo nō intra
bāt. ſed dn̄s dixit eis. Amē amen
dico vobis neſcio vos. ⁊ ſic pȝ ter
ciū ꝙ puella non ē mortua: ſed de
ſponſata deo. ¶ Quarta puella co
ronata hec eſt aīa q̄ in eterna glo
ria in regno eterno coronata ⁊ in
futuro iudicio ē coronanda. Vn̄
ait talis aīa pſa. xxx. Quaſi ſpon
ſā coronauit me corona. Iſta pu
ella figurať p puellā de qua legi
tur heſter. vbi legiť ꝙ aſſuerus
habuit vxorē noīe vaſthi: q̄ fuit
ſupba ⁊ noluit obedire mādatis
regis. ideo priuauit eā corona re
gali. ⁊ fecit inuitare oēs pulcras
puellas in oī regno. ⁊ ex eis vnā
elegit ⁊ impoſuit ei coronā dicēs.
Hec erit regina. Ita moral'r rex ce
li habuit pulchrā puellā in celo
ſed ſupbā: ſcꝫ luciferū ad imagi
nem ſuā creauit: ſed noluit obedi
re mandatis dei. idō priuauit euȝ
corona gl'e. Vel aliter. Rex celi in
padiſo habuit pulcrā puellam
ſcꝫ aīam ad ſuā imaginē creauit
coronatam corona gl'e. vt dt pſ.
Gl'a ⁊ honore coronaſti eū ⁊c̄. Sȝ
noluit obedire mandatis dei ſed ē
tranſgreſſa mādata regis ſcꝫ po
mū ꝓhibitū comedit. ideo ꝑuauit
eū corona gl'ie. Treñ. Cecidit co
rona capitis nr̄i. ve nobis. ꝙ pec
cauim⁹. Elegit aliā aīaȝ humilem
in hoc mundo q̄ obedit mandatis
dei. ⁊ illi imponet coronā in die iu
dicij corā oī mundo. d. Hec erit re
gina. ꝙ eſt puella humilis que
oculis meis placuit. Et ideo cōclu
dit dn̄s nr̄ in euangelio luce. Qui
ſe humiliat exaltabiť quaſi puel
la heſter in eterna gl'a. ⁊ ſic pȝ ꝙ
quarta puella ē in celo iam coro
nata ⁊ coronanda.

¶ De aduentu iudicij
¶ Sermo. lxvi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tunc fugiant ad montes
.ſ. eternitatis. Math. xxiiij.
Videmus q̄ ſcḋm rationē
hoīs nālis. Omnia debet homo fa
cere cū ꝓuidētia ⁊ diſcretiōe tam de
preteritis q̄ p̄ntib⁹ ⁊ de futuris vt
hō preuideat quid faciendum ſit.
⁊ quid dimittendū ſeu fugiendū
vt ſi bona ⁊ vtilia ſint ſcḋm rōnem
faciat ⁊ pficiat. Si vō mala: tunc
fugiat ⁊ caueat. Cum eīn parua
aīalia fugiant nociua vt patet
de apib⁹ q̄ intrāt flores. ſi ſentiūt
amaros ⁊ nociuos: ſtatī euolant
⁊ fugiunt. ⁊ in floribus ſibi aptis ⁊
dulcib⁹ diu manēt ⁊ inde dulcedi
nē alliciunt. Et ideo moyſes miſit
duodecim exploratores ad terraȝ
ꝓmiſſionis vt futura pīcula ꝓui
derent: vt quid facere ⁊ vitare eis
oporteret. Et q̄r xp̄s predixit ſuis
diſcipulis de aduentu iudicij mľ
ta futurā vt ea predicarent: ⁊ ma
la parentia denūciarent. ⁊ tunc
in illis dieb⁹ periculoſis null⁹ pōt
vti alteri⁹ auxilio vel cōſilio. q̄r oȝ
q̄ vnuſquiſq; videat ꝓ ſeipſo. Et
ideo ſaluator p̄monet nos: futurā
pīcula predicādo. vtȝ in euang̅.
Cum videritis abhominatioē deſo
latōis antixp̄m in loco ſancto ihe
ruſalem ſtantē. dicet ſe eſſe xp̄m
de quo ꝓphetauit daniel ante mľ
ta tp̄a. qui legit iſta: ⁊ intelligat
de antixp̄o ⁊ pſecutione magna.
Tunc qui in vera ɔfeſſione ⁊ vere
fidei firmitate ſunt fugiūt ad mō
tes eterna ɔtemplando. ⁊ q̄ in celo
ſunt ſolitarie vite nō deſcēdant a
liquid tollere qḋ ꝓpter deū dimiſe
runt Et qui in agro celeſtis vite nō
reuertat̄ tollere tunicam veterum
ſuorum peccatoꝝ. de quibus fecit
penitentiā. Ve aūt pregnantib⁹
⁊ nutrientibus .i. ve illis qui mo
dice fidei ſunt. q̄r eo citius p̄ntent̄
in illis dieb⁹. Orate aūt nunc ne
fuga veſtra fiat in hieme vel ſab
bato .i. tēpe mortis in vltimo die.
ſed vt tunc ſecuri poſſitis ſtare.
Erit eīn tunc tribulacō magna q̄
lis vnq̄ fuit ab inicio mundi vſq;
modo: neq; fiet poſtea. Et niſi bre
uiati fuiſſent dies illi, q̄r non durā
bunt niſi tres annos. q̄r antixp̄s
tot annis regnabit: quot xp̄us
predicauit: ⁊ hoc eſt in quartum
annum. Si autem diu duraret ta
lis pſecutio: nō fieret ſaluus oīs
homo. Sed ꝓpter electos breuia
bunt̄ dies illi vt maneant in fide
Tūc ſi quis vobis dixerit Venite
oſ̄ndam vobis xp̄um. hic eſt aut
illic. nolite credere. Surgent enim
multi ꝓphe falſi: ⁊ dabunt ſig̅ et
ꝓdigia ita vt in errorē mľti cadāt
ſi pōt fieri: ſȝ nō fiet q̄ electi cadēt a
fide. Ecce dixi vobis. Si g̊ dixerint:
in deſerto eſt. nolite credere ⁊ exi
re. aut in penetralib⁹ regū ē: noli
te credē. Sic eīn fulgur exit ab ori
ente ⁊ apparebit in occidente. Ita
erit aduent⁹ filij hoīs ad iudiciū.
⁊ oēs electi cū eo ſtā vbi corp⁹: ibi
⁊ aq̄le ɔgregabunt̄. Statim autē
poſt tribulacōnem dierum illoꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſol obſcurabit᷑ · ⁊ luna nō dabit
lumen ſuū · ⁊ ſtelle cadent de celo:
⁊ v̉tutes celoꝝ mouebunt᷑. Tunc
apparebūt ſigna filij hōis in celo
ſue paſſionis q̄ oſñt cicatrices vl-
nerū ſuoꝝ in iudicio. Tunc plan-
gent ſe oēs tribꝫ terre · q̄ vidēt ſig-
nū filij hōis venientis in nubibꝰ
celi cū v̉tute ⁊ maieſtate magna ·
Et tunc mittet angelos ſuos cum
tuba ⁊ voce clamantes ⁊ clangen-
tes Surgite mortui venite ad iudi-
ciū · ⁊ ꝯgregabūt electos a q̄tuor
ventis. a ſummis celoꝝ vſqꝫ ad ter-
minos eoꝝ. Ab arbore fici diſcite
parabolam. Cū eñ ramꝰ eius tener
fuerit ⁊ folia nata: ſcitis qm̄ ꝓpe
ē eſtas Ita ⁊ vos cum videritis hec
predcā fieri: ſcitote qm̄ ꝓpe eſt re-
gnū dei. Amen dico vobis nō pre-
teriet hec generatio de terra gn̄is
humani · vnꝰ naſcit᷑ · alius morit᷑
donec predcā oia fiant. Celū ⁊ ter-
ra trāſibunt: verba aūt mea nō ·
⁊ potiꝰ perirent celū ⁊ terra: q̄ ver-
ba dei nō eēnt vera. ⁊ ſic pꝫ euāge-
liū. Et iſtud euangeliū ſolet legi
feria quarta poſt dn̄icam decimā
pꝰ octauas penthe. cuius officiū
vocat᷑. Dum clamarem. ¶ Quo ad
thema. Tunc fugient ad mōtes.
Ex hijs verbis ſciend̄ q̄ vnuſquiſ-
qꝫ fidelis debet q̄tuor fugere. Pri-
mo peccati intoxicationē. Scd̄o de-
ceptionē ⁊ ſeductionē mūdi. Ter-
cio antixp̄i ſeductionē Quarto cō-
1° fuſionē dānandoꝝ. ¶ Primo dico
q̄ vnuſquiſqꝫ dꝫ fugere pecī into-
xicationē. Vn̄ premonet nos ecc.
⁊ iob. Quaſi a facie colubri fuge
pc̄m̄. Nam hō ꝓpter pc̄ā multa
mala incurrit. Primo a dyabolo
captiuat᷑ in aīa Vn̄ pſa. ꝯq̄rendo
de pcc̄is aīe dt. Captiua filia ſyō
ſolue vincula colli tui Et ſic aīa ta-
liter capta dt cū pſ. Funes pc̄ō-
rum circū ſunt me. Qui ḡ vult ab-
ſolui redimat ſe p bona opa ſ. mi-
ſericordie. Vn̄ dixit daniel nabu-
god. regi. Pc̄ā tua elīs redime. Et
p opa pnīe frangunt᷑ oia vincula
vtꝫ de manaſſe rege. iiij. Re. q̄ fuit
captus ⁊ in babilonē ductus. et
egit pniam ⁊ deus miſit ſibi ange-
lū ⁊ liberauit eū · ⁊ ꝯſtituit eū in re-
2° gnū ſuū. Scd̄o p pc̄m̄ hō donis v̉-
tutū ſpoliat᷑ · vtꝫ Luce. Deſcendit
hō ab ih̄rl'm in iericho: ⁊ incidit
in latrones qui ipſū ſpoliauerūt ⁊
vulnerauerūt. Hō dſ̄cdit ab ih̄rl'm
in iericō ⁊ incidit in latrones. q̄n
dſ̄cdit de ſtatu iuſticie i ſtatū pec-
cati ⁊ immundicie. ⁊ tunc cadit in
latrones .i. dyaboloꝝ ꝑtātes qui
ipſū ſpoliāt virtutibꝫ ⁊ vulnerāt
in aīa. pſa. viij. Vulneāti eramꝰ
ꝓpter pc̄ā nr̄ā. Item mach. Illa
die ceciderūt multi vulneāti. Tercō
3° hō ꝓpter pc̄m̄ maculat᷑ in aīa. nā
pc̄m̄ eſt ſic fumꝰ. Nā fumꝰ albā
domū deturpat. ita ⁊ pc̄m̄ ꝯſciāꝫ
mundā. Vnde ꝓpheta. Quēadmo-
4° dū deficit fumꝰ: ita deficient pc̄ō-
res a facie dn̄i. Quarto hō p pc̄m̄ ad
eternā penā obligat᷑ Vn̄ ait dn̄s
ad caȳn qn̄ peccauit mortaliter.

Nonne ſi bene egeris recipies? ſi
aũt male pctm̃ tuũ in foribus ad/
eſt. ⁊ penã p eo recipies. maledc̃s
ſis ſup terrã: ⁊ maledcã ſit in ope/
re tuo q̃ ſuſcepit ſanguinẽ fratris
tui. Ergo q̃ſi a facie colubri fuge
pctm̃. vt tũc in die mortis ⁊ in die
iudicij poſſis fugere ad mõtes et/
nitatis auxilium a deo poſtulans.
Vnde pſ. Leuaui oculos meos in
montes vnde veniet auxiliũ mihi
Saluator. O pctõr ↄſidera in quã/
to periculo tu es: ambulans in te/
nebris. qr lumine grẽ priuat⁹ es
Sapie. Errauimus a via veritatis.
⁊ lumen iuſticie nõ luxit nobis.
Prou. Ambulas in lubrico ſchli
me des drecke s. iniquitum ſeq̃ris
voluptates carnis que faciunt te
ꝓnum ad peccandũ. O peccator
age penitentiam ſi habitas in te/
nebris inuoca eũ qui eſt lux: ⁊ il/
luiet te ⁊ dic verbũ dauid. Illuiã
oculos meos ne vnq̃ȝ obdormiã
in morte: ne qñ. Si times labi in vi/
a lubrica: inuoca eum qui eſt via
firma vt te ſtabiliat: ⁊ dic cũ dd.
Pfice greſſus meos in ſemitis tuis
Si metuis inſultus hoſtium. inuo/
ca illũ qui eſt oĩps. ⁊ dic cum da/
uid. Eripe me de inimicis meis de⁹
meus ⁊ euades omnia pericula.
¶ Secundo debemus fugere anti
xpum in predicatione. Nam ſua
predicatiõe peruertet quaſi totũ
mundum. ideo daniel. xp̃s ihus.
apoſtoli. ⁊ alij ſancti multa de e⁹
aduentu predixerunt. Nam ſm

gregorium in quadã omelia. Mi/
nus iacula feriunt que p̃uidentꝰ.
⁊ nos tolerabilius mundi mala
ſuſcipim⁹: ſi ↄtra hec p puidentie
clipeũ muniamur. Ipſe eñ dꝫ an/
tixp̃us. q̃ſi aduerſarius xp̃õ. qr in
oĩbus ẽ ↄtrarius xp̃õ. Sic eñ xp̃s
ẽ ↄceptus de vĩgine puriſſima: ita
ip̃e ↄcipiet de meretrice immũdiſ/
ſima. Et ſic xp̃s ẽ ↄceptus de ſpũ
ſcõ: ſic antixp̃s de ſpũ maligno. ⁊
ſic xp̃s de⁹ ⁊ hõ: ita antixp̃s dyabo/
lus ⁊ hõ. ⁊ ſic xp̃us nat⁹ ẽ in naza/
reth ciuitate florida: ita ip̃e in ba/
bilonia maledcã. ⁊ cũ hũerit. xxx
annos incipiet p̃dicare. miracula
facere. munera dare ⁊ penas diuer/
ſas ꝓpalare In hijs q̃tuor ſubijci/
et ſibi mundũ: ideo fugite. Primo
p predicationẽ ei⁹ ⁊ ſuoꝝ diſcipu/
loꝝ. qr ſua predicatio ẽ euãgelijs
ↄtraria qr vbi xp̃s predicauit hu/
militatẽ: ipſe ⁊ ſui predicabũt ſu/
ꝑbiam. ⁊ ſicut xp̃us caſtitatẽ: ita
ipſi luxuriã. Et ſic xp̃s predicauit
miam: ita ipſi auariciã. ⁊ ſic de a/
lijs. Et ſicut xp̃s dedit ſpm̃ ſcm̃:
ita dabit ip̃e ſpm̃ malignũ. ⁊ hec
oĩa patent in libro dañ. vbi dic.
Cum creuerint iniqui reuelabitꝰ
⁊ ↄſurget ille impudens homo. ⁊
cum venerit abhoiatio quaſi nõ
homo ⁊ in loco ſcõ ſtabit: ⁊ dicet
ſe eſſe deum. Item apoſtolus ad
theſſa. Cuꝫ venerit diſceſſio v inno/
bedientia: a ſede ſcilicet apoſtoli/
ca: ⁊ imperio romano. ita qr nul/
lus curet obedientiã ⁊ ſic puertit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mundum cū ſuis predicatoribꝫ ⁊
ſuoꝝ diſcipuloꝝ q̄ loquunt̄ tan
tam ſapiaꝫ p opationē ſpūs ma
ligni ꝙ oīs mundꝰ ammirat̄. Se
cundo pu̇ertit mūdū a fide p mu
nera. nā totus mundꝰ declinat in
fine ad auariciā: ita ꝙ nꝰ curat aī
mā tam clerici q̄ȝ layci. Ideo du
ces. epōs. milites. ⁊ q̄ſi totū mun
dū attrahet cū pecunia: dans eis
mag̃ munera. ſicut dicit glo. ſup
epl̄am pauli. ꝙ oīs theſaurꝰ oc
cultus ⁊ foſſus in terra a dyabol̄
cuſtodit̄. ⁊ tunc ſibi ⁊ ſuis p̄ntabi
tur. Si eñ iā veniret. timeo ꝙ mul
ti eū ſeq̄rent̄. Tercio pu̇tet mun
dū p g̃uiſſima tormeñ. Nā faciet
ſibi pare oīa gnā tormētoꝝ. ſ. cra
ticulas ferreas. gladios acutos.
fuſcinas ⁊ furnos accendet. et tan
ta pſecutio erit vt p̄mittit euāge
liū. ꝙ tale tps nunq̄ȝ fuit neq̄ȝ erit
Iō breuiabunt̄ dies illi ꝓpt̄ elcōs
Q̄rto pu̇ertet mundū p maxima
ſigna. in celo. in aq̄s. in terra. ⁊ in
mortuis. Ipē ⁊ ſui faciēt ſigna. ꝙ
demōes ſūt ſp apd eos ⁊ q̄cq̄d po
ſtulant faciēt. Et ideo tangit xp̄s
in hoc euāgelio ſicut audiuiſtis
Surgēt falſi ꝓphete ⁊ dabunt ſig̃
magna ⁊ multi in errorē current
Nā diaboli intrabūt ⁊ loq̄nt̄ mor
tui. piſces venient de aq̄s ⁊ loq̄nt̄
v̂bis humanis. ⁊ hec oīa fient p
demones vt hoīes pu̇tant a fide.
Ideo fugite ſcd̄o antixp̄i pu̇ſionē.
⁊ ſic pꝫ ſm. Tunc fugite montes
eternitatis. Tercio demꝰ fugē huꝰ

mundi decepcōes. Vñ premonet
nos zach. d. O filia ſyon que hi
tas iux̄ filiā babilō fuge. Syō dr̄
ſpeculū. ⁊ ſignificat aīam deuotaꝫ
Ad quā ait ꝓpheta. Fuge filiā ba
bilonis. i. decepcōes mundi. ꝙ mū
dus multos decipit. ideo ꝯpat̄ pā
theri. Panther eſt aīal hñs dul
cem anhelitū ⁊ pulcꝝ colorē: ⁊ iō
ſequunt̄ eū aīalia. ſed interius ē
plenū veneno iō interficit ea. Ita
mundꝰ ē pulcer in aſpcū. ꝙ q̄ ſer
uiunt mūdo ornt ſe veſtibus ſup
bie vt placeant hoībus. hꝫ mun
dus vt panthꝫ dulcē anhelitū. ꝙ
multi appetūt delicias hꝰ mundi.
comedēdo ⁊ bibendo laute. in mol
libꝰ dormiendo: ſꝫ in extremis inſi
cit ſuo veneno pctōrē et interficit
Et ſic talis qui mō glorioſus mū
do apparet. tpe mortis mundꝰ euꝫ
abiicit ⁊ ſpnit. ⁊ obliuiſcit̄ ꝙ pe
rit memoria taliū cū ſonitu cāpa
naꝝ. vtꝫ in pſ. de mundo. Nō hiſ
toriā. Tres pħi ſtabant ante ale
xandꝝ mundū ſibi deſcribentes.
Primus fecit circulū ⁊ ſcripſit ad
duos fines illꝰ circuli o o duo o.
Aliꝰ in eodē circulo in medio ſcp
ſit bli. Tercius ſcripſit vio. Con
uocauit autē rex omnes ſapien
tes vt exponerent ſibi hanc ſcrip
turā. Tunc vnus eorum ait. Do
mine mi rex. hec figurāt mundū.
Nam omnes littere ſcripte hīc ⁊
iđe faciūt obliuionē. Prima duo
oo. quia mundus cum dolore ho
minē emittit: ⁊ cū dolore recipit

hoiem q̄n naſcit̄. Et q̄n morit̄ ſcri
bunt bl'i. q̄ ad eccl'iam ducunt ip
ſum exequiando. q̄ ſic eccl'ia acci
pit eū ad baptiſmū: ita accipiet
eū ad exequias. B eni baptiſmū
Li. libera nos dn̄e ſignificat. illud
rn̄ſorium cātando in exequijs viz
Libera me dn̄e de morte eterna ꝛc.
Tūc terra facit tercium circuitū ꝛ
ſcribit. iūo. q̄ de terra naſcit̄ ꝛ ad
terrā reūtit̄. Parentes ꝛ terra cō
ponūt oēs ſuas l'rās ꝛ faciūt ob
lionē. q̄ tunc ſꝑ obliuiſcit̄ a deo.
ideo talis tene pt dicere iſtud pſ̄
Obliuioni datus ſū tanq̄ mortu
us a corde. dei. amici. ꝛ a corde hꝰ
mūdi Ergo fuge mundū ꝛ cōuerte
ad mōtes etnos dīna cōtēplando
vt in pſ̄. Leuaui oculos meos ꝛc.
Certo fugere debemus dānando ꝛ cō
fuſionē ꝛ eoꝝ damnacōez. De hꝰ
ait Job. Fugite a facie gladij. q̄
vltio iniq̄tatis ē gladiꝰ. De iſto
gladio eterne damnacōis d̄r in a
po. Vidi thronū ꝛ qui ſedebat in
throno. ꝛ de ore eiꝰ exiuit gladiꝰ
acutꝰ. Iſte ſedēs in throno ē xp̄s
veniēs ad iudiciū tanq̄ iudex ſtrē
nuiſſimꝰ. ꝛ gladiꝰ de ore eiꝰ ē ſnīa
dānacōis cū d̄t. Ite maledcī ꝛc. Et
iux̄ ipſū ſedebant. xij. apl'i ꝛ ceteri
hn̄tes gladios in manib̄. Iuxta
illud pſ̄ Et gladij ancipites i ma
nib̄ eoꝝ ad faciēdam vindcā; ꝛc.
Ergo fugite nunc pctā ꝛ munimi
na antixp̄i. fugite hꝰ mundi blā
dimenta decipientia. vt tūc in illo
die amara poſſitis fugē damna
toꝝ pericula. ꝛ cū xp̄o ꝛ elc̄is etna
liter exultare in gl'a. Ergo ad the
ma. Tunc fugiūt ad mōtes eter
na cōtēplando. deū ſine fine laudā
tes.

In dedicatione.

Sermo. lxvij.

Volens ad eccl'am ire ꝛ ibi
de bonā miſſā; audire ſex
cōdicōes dēt hr̄e. Prio dēt
ire cū reuerentia ꝛ humilitate. q̄
nō mag̃ acceptus ē ſupbꝰ ſpūali
ter in templo ꝛ in eccl'ia: q̄z lucifer
in celo. Ide dn̄s q̄ luciferꝝ eiecit de
celo hꝫ ſedē in tēplo ſcō ſuo Vnde
pſ̄. Dn̄s in ſcō templo ſuo: domꝰ
in celo ſedes eius Scribit eni in ca
none extra d̄ emunitate eccleſiaꝝ
q̄ ad eccl'am debet eſſe humilis in
greſſus Domꝰ tēpli. ē domꝰ hūil'.
ꝛ iō nō pt ſuſtinere acceſſum ꝛ in
greſſum ſupboꝝ. teſte pſ̄. q̄ dicit
Non hītabit in medio domꝰ mee
q̄ facit ſupbiā. Debet g̃ hō cogita
re in via q̄ vadit ad eccl'iam. Ecce
tu vadis ad cōſpectū illiꝰ ad quē
aſcēdit moyſes i alto mōte ſinay.
ꝛ intuīi tremuit ppl's q̄ mālit inſe
riꝰ q̄ n̄ audebat appropinq̄re mō
ti. Etiā tu q̄ vadis in cōſpectū illius
in cꝰ cōſpectu tremūt oēs pncipes
ꝛ ptātes celi. cꝰ minimꝰ miniſter
ē maior q̄z maximꝰ pnceps mūdi
Vade g̃ reuenēt ꝛ hūilit̄ nō aſcē
das ad altiorā loca tēpli q̄ ſic ſolꝰ
moiſes aſcēdit ad monte ſinai. ſic
tm̄ ſacerdos hꝫ aſcēdē ad altitudi
nē tēpli ꝛ nō aliꝰ. ſic ioh. baptiſ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf